

[Albrechtsen]

strategi, der bygger på muligheden for som den første part i en konflikt at anvende atomvåben.

Sammenfattende kan siges, at den nye doktrin fra første færd vil gøre hele Europa til én stor slagmark, hvor atomvåben, kemiske våben og konventionelle våben vil blive sat ind på lige fod fra første færd, og hvor det danske område som følge af fly- og forstærkningsaftalerne vil blive gjort til affyringsrampe for amerikanske angreb på Sovjetunionen og Østersøområdet – med det resultat, at danske områder på et meget tidligt tidspunkt vil blive ramt af atomvåben.

Det skal i øvrigt nævnes, at forsvarsministeren i et svar til mig har erkendt, at NATOs anvendelse af kemiske våben ikke kan udelukkes.

Jeg har ikke tid til at gå nærmere ind på de militærtekniske detaljer nu, men vil vende mig til spørgsmålet om den manglende demokratiske kontrol med militærets planer og ministerens rolle i denne sag. Ministeren har gang på gang benægtet, at disse planer var undervejs. Ministeren har dækket sig ind under, at NATOs overordnede strategi om det fleksible svar og det fremskudte forsvar ikke er ændret. Men realiteten er, at NATOs operationelle og taktiske doktriner er under hurtig ændring, og at forsvarsministeren konsekvent har misinformeret om dette forhold.

Forsvarsministeren tiltrådte på NATO-mødet i december 1982 den teknologiudvikling, som er forudsætningen for den nye offensive doktrin, og på samme ministermøde har man ifølge dagspressen besluttet at udarbejde skitser for slå-dybt-krigsførelse bl.a. i NATOs nordregion. Og forsvarsministeren må også hele tiden have vidst, at NATO i praksis gennem den såkaldte Rogersplan allerede har taget et stort skridt henimod det såkaldte offensivt fremskudte forsvar. Ministeren må have kendt til Field Manual 100-5 og dennes konsekvenser, ministeren må have haft kendskab til Det nordatlantiske Råds rapport om de nye doktriner.

Ministerens benægtelser og misinformationer kan kun forklares som et bevidst forsøg på at hindre den offentlige debat og den demokratiske kontrol med militærets og NATOs planer. Resultatet er, at militæret bliver en stat i staten. Dette må standses. Vi må ubetinget kræve, at disse skæbnesvangre be-

slutninger ikke skal kunne træffes i det dulgte.

Den demokratiske kontrol med militærvæsenet har aldrig været stor, det viser mange andre sager, f.eks. NATOs dobbeltbeslutning. Men i dag er sagen ganske enkelt den, at hvis ikke vi kan sikre den demokratiske kontrol med disse beslutninger, må vi regne med, at det hele ender med en altudslettende atomkrig.

Den vestlige militære tankegang bygger på den afsindige antagelse, at USA skulle kunne opbygge en styrke stor nok til at vinde en krig mod Sovjet. Hvis ikke militærapparatet bringes under kontrol, er der en stadig voksende risiko for, at militærapparatet vil afprøve denne vanvittige teori.

Forsvarsministeren har helt klart dokumenteret, at han står i vejen for en sådan helt vitalt nødvendig demokratisk kontrol, og regeringen bakker ham op. Derfor burde et flertal i folketinget nu gribe ind og sikre, at der ikke træffes disse beslutninger, uden at der forudgående har været fremlagt det materiale, som vi ved er undervejs. Vi ved, at der er skitser eller direkte konceptforslag på vej. Vi har ikke fået det oplyst af ministeren, men ved det bl.a. gennem oplysningerne i Weekendavisen. Jeg vil gerne spørge konkret – og jeg vil også gerne rette spørgsmålet til socialdemokratiet, som synes jeg, har fremsat en overordentlig skuffende dagsorden her i dag – om vi kan få sikkerhed for, om der er et flertal her i salen for, at disse konceptforslag – som er undervejs, og som i maj skal behandles i NATOs militære afdeling, har jeg forstået, og den danske forsvarskommandos indstillinger hertil, som allerede er undervejs i denne her måned – disse dokumenter vil blive fremlagt for folketinget, forinden der træffes nogen beslutning. Kan vi få denne konkrete sikkerhed?

Jeg forstod socialdemokratiets indstilling således, at man i et vist omfang ville arbejde for en øget politisk kontrol; man var også bekymret for den integrerede slagmark, for den tidlige anvendelse af atomvåben, men jeg forstod ikke, hvorfor man så ikke kunne stemme for den dagsorden, vi har fremsat, og som konkret sikrer, at der bliver en politisk kontrol med disse ting. Jeg vil altså gerne stille spørgsmålet både til forsvarsministeren og til socialdemokratiet: vil man sikre, at